

[Poulsgaard]

går ind for privatisering. Det er noget, man siger, og privatisering var også noget, man kom til verden under bål og brand med. Jamen hvor er den privatisering blevet af? Hvor er tilladelsen til at tage satellitsignaler ned via parabolantennener og andet? P & T sidder jo stadig væk med tilladelsen til hele den kommunikation, der foregår i luften. Der mangler i hvert fald privatisering, så det klodser noget.

Man kan også undre sig over, at man skal bruge 8 år for at finde ud af, hvordan en telefonboks skal se ud, og man har knap nok fundet ud af det endnu, efter at vi fik den berømte telefonboks. Det tyder da ikke på, at det private initiativ har været særlig fremherskende.

I den forbindelse har jeg rent privat et hjertesuk: Der var ganske vist en bombetrussel, som Ekstra Bladet, TV-Avisen og den øvrige sensationshungrende presse kunne bringe et par historier om, for mange år siden, men hvorfor kan vi ikke få en dør i telefonboksene nu? Det er simpelt hen uforskammet at byde folk, at de skal stå og ringe i al den støj og ballade, der er. Man kunne roligt sætte en dør i den igen; det ville der ikke ske det mindste ved.

Jeg tror, jeg dermed har sagt det meste af det, jeg vil sige, for i modsætning til hr. Arne Melchior, der mente, at denne forespørgsel var unødvendig, men alligevel brugte næsten hele sin taletid på den, vil jeg bruge knap så megen tid. Jeg er enig i, at vi nok lige så meget har fået denne forespørgsel, for at SF og Socialdemokratiet kan vise, hvor arbejdervenlige de to partier er.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Poulsgaard er ikke god som historieskriver. Det er rigtigt, at jeg allerede fra efteråret 1982 roste postvæsenet. Det var, fordi der var grund til det, og fordi jeg syntes, det var meningsløst, at 100 pct. af postmedarbejderne skulle hånens og rakkens ned, fordi nogle ganske få procent af dem havde lavet en masse ballade. Det viste sig, at rosen var velanbragt, og desuden er ros et ganske udmærket ledelsesværktøj.

Men historieskrivningen er forkert, når hr. Poulsgaard kommer og siger, at jeg sagde nej til, at medarbejderne måtte få 2 kr. mere i timen, for det havde jeg ikke noget med at gøre. Det er finansministeren, der forhandler lønнин-

ger her i landet, og det ved hr. Poulsgaard udmærket.

Men da han i øvrigt ikke havde noget at sige i sin ordførertale, talte han om telefontaksterne. Jamen de har altså ikke noget med P & T at gøre, for de er, som hr. Poulsgaard udmærket ved, selvstændige aktieselskaber og hører slet ikke til i denne debat. Jeg skal dog på den givne foranledning oplyse, at det bestandig er de private aktionærer, der fremsætter krav om større takster og højere udbytte, hvad jeg tror ikke bekommer hr. Poulsgaard så vel at vide. Trods dette er telefontaksterne i dette land imidlertid ikke internationalt målt overdrevent høje.

Da nu telefonboksene er nævnt, vil jeg gerne sige til kultur- og kommunikationsministeren, at det er ikke mindre end en skandale, at det nu har taget 10 år at få opsat en handicapvenlig telefonboks i landets hovedstad. Selvfølgelig kan der ikke være dør i, men hr. Poulsgaard tager jo slet ikke hensyn til mennesker, der har handicap og f.eks. sidder i kørestol. Desuden har det noget med hærværk at gøre, at der ikke er døre i dem. Så før man slynger sådan noget ud, skulle man undersøge sagen.

Jeg ved godt, at det ikke er kommunikationsministerens skyld, at det forholder sig sådan, men jeg opfordrer stærkt til, at der bliver lagt pres på Københavns Kommune, således at der nu tages et initiativ. Det gamle »spørgsmålstegn« var hverken brugeligt for raske mennesker eller handicappede mennesker, og nu skal vi altså have en telefonboks i hovedstaden, som kan bruges af alle borgere.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

To ting, hr. Arne Melchior. For det første hævder han, at jeg ikke skulle være handicapvenlig. Jeg tror, jeg er absolut lige så handicapvenlig, som hr. Arne Melchior og hans parti er. Vi har stemt for de forbedringer til handicappede, der er foreslået. Det, jeg sagde, var, at vi ikke er handicappede alle sammen, og det irriterer mig mange gange, når jeg står og ringer, at jeg ikke kan høre, hvad der bliver sagt, på grund af støj. Man havde en dør i boksene før i tiden, og det fungerede udmærket, indtil der engang var en bombe. I øvrigt kunne man godt have nogle telefonbokse, som var for de handicappede; de kunne måske også laves sådan, at handicappede kunne bruge dem, selv med en dør i.